

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всъки петък

Абонаментъ:

За година 55 лв.
За 6 месеца 30 лв.

Всичко, що се отнася до
вестника, да се изпраща до
кметството — Варна

Обявления:

Официални по 2 лв. на кв. сант.
търговски по споразумение.

Брой 1 лв.

Редакцията: Общинското управление, секретарията.

Брой 1 лв.

Б Не икономии, а справедливост!

Напоследък много упорито се заговори за намаление на чиновническите заплати. Съображенията се очертаха въ много погрѣшенъ, обаче тонъ. Необходимостта отъ икономии фатално се смѣси съ необходимостта отъ справедливостта при заплащане труда на държавния, окръжния и общинския наемникъ. Въ резултатъ се дойде до известното вече положение, надхвърлящо всѣка възможна граница.

Винаги чиновникътъ е живѣялъ въ оскъдица. За него излишествата и разкоша сж биле всѣкога чужди. Той не ги търси и сега. Но негово право е да иска да присѣтствува сносно. Вѣрно е, че нѣкой висши чиновници сж успѣвали да се наредятъ, даже прекалено, добре. Десятките хиляди лева месечна заплата е възмушавала едновременно и чиновничеството въ неговата цѣлост. И тъкмо този поводъ даде основание да се появи общия повикъ за намаление на заплатитѣ, но не по съображения за икономии, поради „поевтиняване“ на живота, а поради въпиюща несправедливост.

Въ днешнитѣ времена на дълбока и обща криза не бива да се допускатъ случаи, които могатъ да обезвѣрятъ и отчаятъ обществото. А това се постига най-вече отъ тази своего рода деморализация на висшето чиновничество. Грамаднитѣ заплати на чиновницитѣ въ мината „Перникъ“, въ Бълг. нар. банка и др. дадоха вече своя

отрицателенъ резултатъ въ психиката на народа. На чиновника започна да се гледа почти съ ненавистъ и отъ тукъ общото желание за общо намаление на заплатитѣ.

Тезата за намалението, поради „поевтиняване“, е ясно, че сериозно не може да се подържа, защото всѣки знае въ какво се то изрази и какви размѣри има. Захарята, напр. намалъ съ 1 или 2 лв. на килограмъ, но колко килограма захаръ консумира едно семейство при заплата напр. 2500 лева—не повече отъ 1½—2 кгр., следователно на месецъ чувствува поевтиняването съ 1—2 лв. Кое друго поевтиняло? Топливото ли? Наемитѣ стоятъ твърдо, съ малки изключения може би за голѣмитѣ къщи, които сж недостъпни за чиновника въобще. Хлѣба чувствително поскѣпня. Може ли такова съображение разумно да се подържа? При това заплатитѣ на чиновницитѣ бѣха изобщо недостатъчни и ако бѣше се паявило едно малко поевтиняване то би дала възможностъ за приближаване до екзистенъ — минимума. А какво става сега?—отъ мизерия въ по-голѣма мизерия. Това е положението на чиновника, като нѣкой смѣтатъ завидно.

Никой добъръ българинъ не може да бжде противъ икономитѣ, но тѣ трѣбва да бждатъ разумни и не поставятъ държавното наемничество въ постоянни грижи за насѣщния, защото отъ това държавата въ никой случай не ще има полза. Неговото

общество трѣбва всецѣло да е ангажирано въ службата, а това е възможно, когато той е обезпеченъ материално.

Икономии, следователно, могатъ да станатъ, като се намалятъ голѣмитѣ заплати. Такива икономии биха донесли справедливостъ и успокоение. А повсемѣстнитѣ намалявания на заплатитѣ, при това положение ще предизвикатъ само нови и масови безпокойства, отъ каквито държавата, най-много сега, нѣма нужда.

10% ното намаляване заплатитѣ на нежененитѣ е сжщо една голѣма несправедливостъ, когато тѣ издържатъ семейство. Не е мжчно да се разбере, че този който самъ е пожелалъ да образува семейство, ще носи тежеститѣ му. Не е така, обаче, за оня който изпълнява тежъкъ синовенъ дългъ, носейки сжшитѣ тежести, и въпрѣки това, вмѣсто да се облекчава и насърчава заплатата му се намалява съ 10% повече отъ другитѣ. Вѣроятно, държавата ка-

то че ли, намирайки го много добъръ, за да издържа семейството си: майка и невръстни братчета и сестричета, иска да вземе и тя за своята издрѣжка отъ скромната му заплата! По-голѣма несправедливостъ, едва ли е възможно! Ако това е нѣкакъвъ „ергенски данѣкъ“, смѣшно е отъ човѣкъ, съ такива оскѣдни срдства и условия, да се иска задомяването му т. е., издрѣжката на две семейства. Такъвъ данѣкъ, би билъ до нѣкжде справедливъ, ако за сѣгаше не само чиновнитѣ, а бѣше общъ и се отнасяше, така да се каже, до охолнитѣ младежи, които не помислятъ за семейство, а не до ония, които безъ да сж семейни иматъ тѣхнитѣ тежести, поради постигнало ги нещастие.

Впрочемъ въпросътъ за намаление на заплатитѣ съ казаното не се изчерпва; той е важенъ и надяваме се да бжже правилно разрешенъ, като се направятъ съответнитѣ необходими корекции.

Д-ръ Ив. Теодоровъ — Варна

Влиянието на морето върху човѣка

Благотворното влияние на морето върху човѣшкия организъмъ е доказано практически: хиляди и хиляди деца и възрастни, които въ вътрешността на страната и при най-съответно дългогодишно лѣкуване не могатъ да се поправятъ, край морето се съвзематъ и начесто напълно оздравѣватъ за нѣколко месеца.

— Кѣде се крие причината на това явление?

— Въ климатическитѣ условия, — ще каже интеллигентниятъ читателъ, който е чель по въпроса. — Вѣрно е: въ благоприятнитѣ климатически условия: въ чистотата на морския въздухъ, въ липсата на бактерии въ него, въ това, че морскиятъ въздухъ, съдържа повече кислородъ и помалко въгледоденъ двуокисъ, отколкото континенталния въздухъ, че той съдържа, сравнително, много озонъ и че въ него се намиратъ въ твърде малки, невѣсоми количества йодови и бромови органически съединения, а сжщо и въ това, че той е по-влажненъ и по-равномѣренъ отъ въздуха въ вътрешността на страната и че слънчевата свѣтлина край морето е много по-силна, отколкото другаде. Но тукъ азъ нѣма да

говоря за тѣзи нѣща; който се интересува, може да ги намѣри описани въ книжката: „Варна, като климатическа лѣчебна станция“. (Издание „Акация“ — София), а сега да разчепкаме въпроса отъ съвсемъ друга страна.

Науката приема, че следъ отдѣлянето на земята отъ слънцето и следъ постепенното ѝ изстудяване, което е траяло милиарди години, тя е била покрита изцѣло съ вода, а днешнитѣ континенти се намирали на дъното на първия океанъ.*) Отначало гжстата атмосфера и океанътъ сж били много горещи, но съ време, когато температурата спаднала на около 60—50°, благодарение на съществуващитѣ тогава условия, се е синтезирала, образувала се, създадена е била основата, зачатъкътъ на живата материя, който се е състоялъ отъ елементи, които влизатъ въ състава на бѣлтцитѣ, тлѣстинитѣ и въгледодитѣ; тѣзи елементи се групирвали, прегрупирвали, привличали къмъ себе си нови елементи, усвършенствували се, като се приспособявали къмъ условията на околната срдца и следъ

*) Сравни: „Изъ тайнитѣ на морето“, отъ проф. А. Златаровъ. Издателство „Акация“, София. Цена 8 лева.

стотици хиляди или милиони години се организирани въ пълни бѣлтъчни вещества, тлъстии и въглеходи, отъ които най-после се образувала една пихтиеобразна, безформена маса — плазмата — първото живо същество, съ свойственитѣ на живота: движения, усѣщане, хранене, отдѣляне продукти на разлагането и размножение.

Какъ се е въодушевила тая пихтия, тая плазма, какъ отъ вещество тя станала същество — науката не знае и не е мѣсто тукъ да разглеждаме този въпросъ. Подобни първобитни, безформени организми съществуватъ и днесъ въ сѣщия видъ и то не само въ морската, но и въ сладката вода. Разгледайте я подъ микроскопа и вие ще видите въ нея много подобни самостоятелно живуци тѣлца, наречени амеби.

Тѣзи амеби въ първобитнитѣ времена, при този необятенъ просторъ и при липса на врагове, се размножавали много бързо, морскитѣ течения ги разнасяли по други мѣста, дето условията сж били други и тукъ тѣ сж били принудени да се приспособяватъ къмъ новитѣ условия на живота. При това приспособяване много отъ амебитѣ измирили, оставали само най-силнитѣ, които съ време, съобразно съ новитѣ условия, сж се измѣнявали.

Условията на живота принудиха амебитѣ да се „организируютъ“. Когато плазматичното тѣлце се въртѣло, търкаляло се, неговитѣ външни части се движели по-бързо отъ вътрешнитѣ, като периферията на движущото се колело се върти по-скоро, отколкото осъта му. При раздражения, външнитѣ му части ги усѣщали повече, отъ вътрешнитѣ, защото били изложени непосредствено на тѣхъ — на силата на течението, температурата на водата, ударъ о нѣкое твърдо тѣло и пр. и вследствие упражнението чувствителността имъ се е повдигнала и станала много по-силна отъ оная на вътрешнитѣ части, които никога не се раздражнявали непосредствено. Затова пъкъ, въ по-спокойната, вътрешната частъ, отивала поетата храна и тамъ се измѣняла химически, смилала се и по този начинъ срѣдата на амебата станала химически центъръ; тукъ сжщо се събрали и други части и образували ядрото. Значи въ амебата, въ една клетка имаме диференцировка на работата, различнитѣ части иматъ различна служба. Когато по-нататкъ, въ общъ интересъ, клеткитѣ започнали да се

събиратъ въ колонии, диференцировката на работата станала по-ясна, а когато се слѣбли въ най-примитивенъ организъмъ — тя станала съвсемъ ясна. Тукъ вече имало отдѣлни клетки, които служили изключително за движение, други — за смилане на храната, трети — за размножаване, четвърти — за усѣщане и пр. Следъ милиони години, когато водата намалява и захванали да се образуватъ континентитѣ, животътъ отъ морето преминалъ и на сушата, — отначало се образували земноводни животни, а следъ тѣхъ и чисто земни — организмитѣ се усъвършенствували, докато достигнали до човѣка.

Това е ходътъ въ развитието на живота на земята. Вѣрващиятъ човѣкъ не трѣбва да се смущава отъ това, нали знаемъ, че библейскитѣ дни на творението не трѣбва да се взематъ буквално, а да се разбиратъ периоди отъ милиони или милиарди години.

Науката показва, че всичко живо на свѣта — бактерията, тревичката, червеятъ, джбътъ, човѣкътъ и пр. — се състои отъ сборъ на подобни малко измѣнени амеби — отъ отдѣлни клетки, които съобразно съ мѣстото, въ което се намиратъ и службата, която извършватъ, иматъ различна форма, но вътрешниятъ съставъ на клеткитѣ, където и да се намиратъ тѣ — въ мозъка или костъта, въ мускула или хрущѣла, въ дроба или бжбрецитѣ, въ рибата, въ слона или кита, остава единъ и сжщъ, понеже всички сегашни клетки, както въ растителното, така и въ животинското царство, иматъ началото си отъ първобитната амеба, соковетѣ на която се състояли отъ морската вода. А тѣй като животътъ въ моретата датира стотина хиляди години по рано, отъ този на сушата, то морската вода, която тогава е била съставна частъ на амебата и произлѣзлитѣ отъ нея животни запазила разтвора си въ тѣлото имъ и когато тѣ станали земноводни и земни животни. Тѣй щото днесъ соковетѣ на тѣлото ни иматъ съставъ на морската вода. Тѣ сж воденъ разтворъ на натриеви, калциеви, калиеви и магнезиеви съединения съ хлора, почти въ сжщото съотношение, въ което тѣ се намиратъ въ морската вода. Тѣй въ 100 гр. соли, добити:

отъ тѣлес. сок. има	отъ мор. вода има
натрий 80 гр.	78 гр.
калций 4 гр.	4 гр.

калий . . . 4 гр. 2 гр.
магнезия 2 гр. 15 гр.*)

Какво сходство! Разтворътъ на тѣзи соли се нарича физиологиченъ разтворъ, той е съставната частъ на кръвта ни и прониква наедно съ нея чрезъ поритѣ на кръвта ни сѣдове въ тъканитѣ и обмива всичкитѣ органи, до най-малкитѣ единици — клеткитѣ, тѣй щото всичкитѣ клетки на човѣшкото тѣло плуватъ, тѣй да се каже, въ ози разтворъ — въ морската вода, като водни животни. Сѣщиятъ физиологиченъ разтворъ е оснвата на различнитѣ сокове на тѣлото ни, като стомашния и чревния сокъ, жлъчката, млѣкото, сълзитѣ, потѣта, пикочѣта и пр. Никога въ тѣлото нѣма чиста вода — тя е отрова за клеткитѣ — навсѣкѣде физиологиченъ разтворъ, подобенъ на морската вода.

Количеството на този разтворъ въ човѣшкото тѣло е много по-голъмо, отколкото ние можемъ да си представимъ. Тѣй тримесечниятъ зародишъ съдържа 94⁰/₀, детето, при раждането—69⁰/₀ и възрастниятъ 62⁰/₀ отъ този разтворъ. По този начинъ, човѣкъ, който тежки 70 кгр., се състои отъ 44 кгр. физиологиченъ разтворъ — морска вода — и 36 кгр. тъкани — кости, мускули, мозъкъ, дробове и други органи.

Първобитнитѣ ни предшественици сѣ напустили морето, което ги окръжвало, но морето, което носили въ себе си, сѣ задържали и предали, чрезъ милиони поколения и на насъ; човѣкъ и до днесъ си е оста-

*) Тукъ не могатъ да се дадатъ обяснения за отклонението, което прави магнезиятъ.

налъ морско животно, което живѣе на твърда земя, а носи морето въ себе си.

И като нѣкой старецъ, който напусналъ на младина родния си край, при връщането си се радва на всичко, което е свързано съ младежкитѣ му спомени — на роднитѣ полета, на родната къща и пр., и хиляди възпоминания, които сѣ дръмали половинъ вѣкъ въ дълбочинитѣ на подсъзнанието му, изплуватъ наново въ съзнанието му, възбуждатъ наново преживѣнитѣ чувства и той ту плаче отъ умиление, ту се смѣе отъ радостъ и на душата му става леко и приятно и той въ родината си намира почивка и успокоение, така сѣщо и у човѣка, който живѣе въ вътрешността на страната, край морето възкръсватъ подсъзнателно, ако може тѣй да се каже, атакиратъ се чувства, отъ които го обзема едно приятно усѣщане и когато диша пропития съ морски изпарения въздухъ и влѣзе въ морето, дето морската вода обмива и отвѣнъ тѣлото му, тогава той се усѣща въ родния елементъ — въ родната стихия.

Необятниятъ просторъ, безкраятъ, приятната синевина на небето, чистиятъ лекъ морски вѣтрецъ, навѣватъ на душата едно спокойствие, една тишина, една лекота и човѣкъ забравя несгодитѣ на живота. Ето кѣде се крие тайната на благотворното действие на морето върху човѣка, ето защо единъ-два месеци, прекарани презъ годината край морето, възстановяватъ силитѣ и укрепяватъ нервната система толкова, колкото никоя друга мѣстностъ не може да направи това.

ЛЮБЕНЪ ТОНЕВЪ архитектъ и урбанистъ

Модерното градоустройство и гр. Варна.

(Сказка изнесена на 1 септември 1931 г. въ гр. Варна).

Уважаеми слушатели,

Истински ме радва факта, че между варненци, има такива, които се интересуватъ отъ всичко що засѣга хубавиятъ имъ градъ—отъ всичко, което би имъ посочило и изяснило нѣща и плътища за неговото преорганизиране и модернизиране. Голѣмата охотность и съдействие, която прояви общинската управа и дружеството на архитектитѣ и инженери-архитектитѣ за да дойдатъ и изложатъ предъ Васъ скромния си трудъ — са-

митѣ вие които съ желание сте дошли да ме изслушате. . . всичко това подчертава ясно първата ми мисль т. е. че варненци искрено желаятъ прогресътъ на града си!

Немислете че съмъ съ претенцията да ви начертая точния пъкъ за градоустройството на Варна. Не!

Това е много сложно.

Върху този въпросъ работихъ дълго — повече отъ година. Безмисленно ще е да Ви отру-

памъ съ цифри, диаграми и изчисления. Никой не би желалъ, тоже да ви занимавамъ съ исторически факти или сухи статистики, върху които съмъ се базиралъ, при разнитъ проучвания. Отъ друга страна, тѣзи проучвания иматъ за целъ по-скоро да посочатъ принципитъ и начина, по който би трѣбвало да се прави градоустройството на Варна въ най-широкъ смисълъ, отколкото да ви дадатъ истинското преустройство. Та даже, това ми бѣ мъчно, защото бидейки на странство преди 5—6 години неможехъ отблизо да следя интересувашитъ ме елементи. Даннитъ съ които разполагахъ бѣха съ поголѣма или номалка компетентностъ и точностъ. Пъкъ вие знаете, *че градътъ, бидейки едно живо същество*, измѣня се всѣки моментъ, и би трѣбвало човѣкъ да бѣде на самото мѣсто, за да не рискува да направи, неответворящи на реалността и на истинскитъ нужди, проектирания.

Мисля, че по умѣстно ще да е да ви изложя — близо, въобщѣ модерното градоустройство — неговитъ причини и принципи отъ социаленъ и икономиченъ характеръ. Едновременно ще се помъча да представя единъ паралелъ съ Варна и проучванията които направихъ за нея.

Градоустройството (както го наричатъ на западъ „Урбанизъмъ“ — което иде отъ латинското „Urbus“ т. е. градъ) тази наука която толкова много шумъ вдига по настоящемъ — и за която толкова трудъ се жертвува — това съвсемъ не е нова наука. Не! Тя датира отъ най-древни времена отъ когато датира и самия градъ.

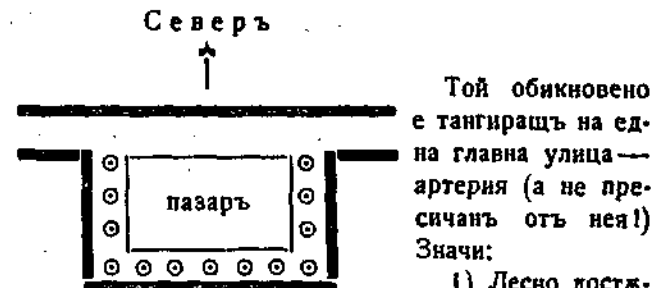
Да погледнемъ нѣкогашнитъ Египетски и Аси Вавилонски цивилизации. Тѣхнитъ дворци, улицитъ и градинитъ на градоветъ имъ; отбранителнитъ стени и гробницитъ... всичко това, съвсемъ не е било изоставено на съдбата на случайността — но е създадено споредъ планове и предвиждания, предварително и дълбоко проучени съ най-голѣма целесъобразностъ. Жертвувани сж били животъ и време — столѣтия, Разнитъ развалини и разкопки го потвърждаватъ ясно.

Посетнешнитъ култури: гръцката и римска сж още по забележителни въ това отношение. Не мислете, че основателитъ на хубавата Варна сж поставели нѣкога първия камъкъ, така, безъ огледъ и разучвания. Тѣ сж имали предъ видъ, всички тия благотворни условия и обстоятелство — било отъ природно, било отъ географическо гледище, които сж издигнали града до днешно положение. Като се разгледатъ по обстойно разнитъ исторически данни, сведения и карти, които сж останали до наше време, лесно е да се види, че Варна съвсемъ не прави изключение *отъ тилътъ староирѣцки колонии*. Разположението на Атропола съ стратегическо значение, „ниския

градъ“ и пристанището... всичко това сж принципи, които сж били прилагани и организирани планомерно на всѣкъде, споредъ мѣстността.

Отъ многобройнитъ развалени отъ паметници, храмове, великолепни пѣтица и мѣста за олимпийски игри, варненци хубаво знаятъ, че и победоносно дошлиятъ римляни, не сж били по долни градоустройтели.

Изъ Европа и Мала Азия сж намѣрени толкова много колонии, създадени *изцѣло и изновѣ* отъ римлянитъ. Човѣкъ се очудва, виждайки че всичко, даже и най-незначителното е на своето мѣсто и предварително обмислено. Да вземеме на примеръ устройството и разположението на единъ назаренъ площадъ. Колко логика! (която често и днесъ липсва).

№ 1

1) Лесно достъпенъ за продукти.

2) Хората — купувачи не сж изложени на рискове отъ циркулацията на главната артерия, както и циркулацията не е затруднявана и спирана отъ движението на хората — купувачи.

3) Магазинитъ около пазаря сж ориентирани къмъ северъ та продуктитъ да не се развалятъ отъ горещинитъ

Презъ сръднѣвковната епоха, а особено презъ ренесанса, въ Европа, грижата за урбанизирание изникна още по-силно. Владетелитъ не сж жалели сръдства и време за създаване на цѣли градове съ предварителни планове, обмислени отъ артисти и архитекти.

Съ всичко това, искахъ да ви подчертая, че урбанизма е отдавна познатъ на хората и че много трудъ и проучвания е предизвикалъ. *Но истинския му тласкъ — и то тласкъ съ съвсемъ по новъ характеръ, истинската му жизнена нужда, датира отъ края на 19 вѣкъ.* До тогава се занимаваха съ него, когато е имало владѣтели, които сж го съзнавали и желаели... Гледали сж на него, като на луксъ. *Но отъ тогава насамъ, той крещяще се налага.* Иска щото да го съзнаемъ и мощно ни принуждава да се замислимъ за *едно съвсемъ по ново разрешение отговоряще на новия импулъс на живота!*

19-й вѣкъ — това е голѣмата епоха, когато Стифансовата машина стана причина за видоизме-

няване на *социалния, политически и икономически* образъ, характеръ и съставъ на обществото — а значи и на жилището на това общество, т. е. *градътъ*. Въ 19-й вѣкъ машината и произлезлата индустрия направиха чудовищенъ прогресъ. До тогава единичнитѣ фактори на създаване и развитие на селищата бѣха: природнитѣ пѣтища и богатства; нуждата отъ отбрана или резиденция на нѣкои монахъ и владѣтель... сега всичко се измѣня. Достатъчно е прокарването на жельзопѣтна линия, или построяване на значителенъ индустриаленъ и фабриченъ центъръ... и ето че съ невѣроятна бързина се появява и се разраства градъ до него втори и т. н. Това разрастване е особено въ голѣми размѣри, когато има съчетание на икономически, географски и политически условия — какъвто е случая съ столицитѣ.

Тия събития (... наричамъ събития това чудовищно развитие на градове), предизвикаха и създадоха състояние които накарѣха мнозина да се замислюватъ) особено че това става въ сравнително късо време.

Ще ви дамъ нѣколко цифри, които характеризиратъ урбанизирането, и още по ясно ще ви подчертаятъ че има защо специалиститѣ да се осмеляватъ и предлагатъ за разнитѣ градове, *напредъ утопични* мѣрки и проекти.

Въ началото на 18-вѣкъ Парижъ и Лондонъ не надминаваха 500.000 — а сега броятъ 3 и 5 милиона (въ периметра на отбранителнитѣ нѣмъ стени).

ГЕРМАНИЯ

год.	1871	1880	1890	1900	1910
градове съ					
> 100 хил.	8	14	26	33	48

АНГЛИЯ

год.	1871	1901
градове съ		
> 100 хил.	18	40

ФРАНЦИЯ

год.	1872	1891	1911
градове съ			
> 100 хил.	9	12	15

СЪЕДИНЕНИТЪ ЩАТИ

год.	1880	1890	1900
градове съ			
> 100 хил.	20	28	38

СЪЕДИНЕНИТЪ ЩАТИ

год.	1850	1880	1910
радове съ			
> 500 хил.	1	—	16
градове съ			
> 1 милионъ	—	1	10

БЪЛГАРИЯ

година	1900	1910	1926
София	67789	102812	213162
Пловдивъ	43033	47981	85188
Варна	34922	41419	60787
Русе	32713	36255	45672
Бургасъ	11738	14807	31428

Последствията отъ това видоизмѣнение на градската физиология сж били неизбежни. Преди всичко, повърхнината на центроветѣ и активнитѣ части става недостатъчна — това предизвиква немовѣрното повишение на ценитѣ — очебийнъ примѣръ е съ острова Manhattan въ Нюйоркъ, който цѣлия е билъ платенъ за 120 фр. 1908 г. — а въ 1924 год. кв. м. е струвалъ 40000 фр. въ Парижъ avenue champs Elysée построень теренъ който е билъ оценяванъ между 1897 и 1910 год. отъ 800 до 1500 фр. кв. м. Разбира се, че паралелно съ това и цената на къщитѣ се повишава. Бидейки недостатъчни, почва да се чувствува все въ по остра форма една жилищна криза. Като резултатъ се явява *едно »пренаселяване«* (смята се за „пренаселено“ жилище, когато повече отъ двама се падатъ на стая). Така напримѣръ 1914 г. въ Парижъ 1/8 отъ населението обитава „пренаселени“ жилища. Въ Лондонъ 1/10. Въ Берлинъ тоже кризата не е по малко остра — сжщото е и съ всички по голѣми градове.

Следва

Рекламирайте въ
Варненски Общински вестникъ

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телефонъ 502.

Бяновъ градски кметъ Варна

Отъ сърдце благодаря Вамъ и на гражданството за приветствията и хубавитѣ пожелания които ми изпращате за именния день.

Моана.

София—Двореца
Кейно Величество
Царица Иоанна

Днесъ Варненското гражданство празнува най-тържествено именния день на Ваше Величество и годишнината отъ стъпването Ви на Българска земя.

Молителствуваме всевишния да Ви дарува здраве и животъ за величieto и благоденствието на България.

Кметъ: Бяновъ.

XI трудовъ наборъ

Контролната комисия за провѣрка действията на облагателната комисия за XI трудовъ наборъ за младежитѣ отъ гр. Варна, ще заседава отъ 15.XI до 27 с. м. въ новия общински театръ — фозето.

Младежитѣ отъ I, II и III у-ци ще се преглеждатъ на 23.XI, тия отъ IV уч. на 24 и 25 с. м. и V уч. на 26 и 27 ноемврий.

Задължително трѣбва да се явятъ за провѣрка отъ контролната комисия:

1. Неявилитѣ се предъ облагателната комисия, като носятъ документъ за оправдаване неявяването си.

2. Които сж подали тѣжби противъ облагателната комисия като иматъ предъ видъ, че ако не се явятъ, молбитѣ имъ ще останатъ безъ послѣствие.

3. Младежитѣ отъ IX трудовъ наборъ, недоволни отъ опредѣления имъ воененъ данѣкъ.

4. Освободенитѣ по болестъ и семейни причини, като последнитѣ доведатъ бацитѣ или помалкитѣ си братя, ако сж освободени за тѣхъ. Освободенитѣ за малолѣтни братчета и сестричета трѣбва да носятъ нотарнално завѣрени задължителни, че ще ги издържатъ.

На неявилитѣ се предъ контролната комисия безъ законни причини ще се правятъ постановления за глобяване.

Оплаквания противъ действията на облагателната комисия могатъ да се подаватъ до председателя на контролната комисия и презъ време на сѣжитѣ заседания. Оплакванията, подадени следъ закриване действията ѝ, ще се оставятъ безъ послѣствие.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 21102

гр. Варна, 13 ноември 1931 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 17 того отъ 9 часа пр. обѣдъ, въ Варненското окр. данѣчно управление ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие за доставка на около 1,500 куб. м. карьеренъ чакълъ.

Приблизителна стойность на предприятието е 225.000 лв. Залогъ 10% въ банково удостовѣрение.

Всички разноски по публикация, гербъ, данѣци и пр. сж за смѣтка на предприемача.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Отъ Общината

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 21105

гр. Варна, 13 ноември 1931 г.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на 17 того отъ 9 часа пр. обѣдъ въ Варненското окр. данъчно управление ще се произведе спазаряване за доставка на 22 куб. метра дървенъ строителенъ материалъ, нуженъ за Варненски общински театъръ.

Приблизителна стойностъ на предприятието 48,000 лева.

Залогъ 10% въ банково удостоверение.

Всички разноси по публикация, гербъ, данъци и пр. сж за смѣтка на доставчика.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Отъ общината

Варненско Окръжно Данъчно Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 16149

Варненското Окръжно Данъчно Управление обявява на данъкоплатцитѣ отъ гр. Варна и Варненска околия, че закона за опрощаване глобитѣ за закъснение върху прѣжитѣ данъци, данъка върху материалитѣ отъ които се вари ракия и акциза на виното, е обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“ брой 185 отъ 12 ноември т. г.

Споредъ този законъ опрощаватъ се наложенитѣ глоби за закъснение за следнитѣ данъци по години и размѣри:

1) Наложенитѣ глоби за закъснение върху всички прѣки данъци, дължими до 1930/1931 финансова година включително, на които чистия годишенъ размѣръ не надминава 5,000 лв.

2) Наложенитѣ глоби за закъснение върху данъка на материалитѣ отъ които се вари ракия, дължими до 1930/1931 финан. година включително, на който годишния размѣръ не надминава 5,000 лв.

3) Наложенитѣ глоби за закъснение върху акциза на виното, дължими до 1930/1931 финансова година включително, годишния размѣръ на който не надминава 5,000 лв.

Опрощаватъ се половината отъ глобитѣ за закъснение, наложени върху изброенитѣ по-горе данъци, дължими до 1930/1931 финан. година включително, годишниятъ размѣръ на които е отъ 5,000 до 10,000 лева.

Глобитѣ за закъснение, наложени върху гореизброенитѣ данъци, дължими до 1930/1931 финан. година включително, на които годишниятъ размѣръ е надъ 10,000 лева, не се опрощаватъ, тѣ се събиратъ на общо основание.

Опрощаватъ се и половината отъ лихвитѣ, наложени на учрежденията и лицата, които сж наговарени да удържатъ необложно данъка върху заплати, дивиденди, лихви и пр. и не сж ги внесли на време.

Изброенитѣ по-горе глоби и лихви се опрощаватъ ако данъцитѣ, върху които сж наложени, се изплатятъ доброволно най-късно до 25-януарий 1932 година. Неизплатенитѣ данъци следъ тази дата пакъ ще се събиратъ съ глобитѣ за закъснение.

Опрощаването на глобитѣ не спира прииутелното събиране на закъснелитѣ данъци, което събиране ще става на три пѣти до 25 януарий 1932 година, а именно: на 25 ноември и на 25 декемврий 1931 год. и 25 януарий 1932 год.

Предупреждаватъ се данъкоплатцитѣ да използватъ облекченията, които имъ дава законътъ и побързатъ съ изплащането на закъснелитѣ си данъци, като иматъ предъ видъ, че съ опростенитѣ глоби и отстъпкитѣ, които се прапятъ на повечето отъ данъцитѣ при изплащането имъ съ бонове, се облекчава положението на всѣки единъ данъкоплатецъ приблизително съ около 40%.

Варнен, Окр. Дан. Н-къ: А. Тодоровъ